

aki közben ismét elérte rendes nagyságát. —
Kik vagytok ti? Egy csomag kártya!
Ebben a pillanatban az egész csomag föl-

emelkedett a levegőbe, azután ráesett. Alisz
fölkiáltott, félig ijedten, félig haragosan, aztán
megpróbálta lerázni magáról a kártyákat. Hát

egyszerre csak meg
nénje ölében pihent,
arcáról néhány száraz
ról söpört rá a szél.

— Ébredj Alisz!
milyen nagyot aludt!

— Ó, olyan ki-
mondta Alisz és el-
sok csodálatos kaland-
tatók, mert még vi-
denre. Amikor befe-
és így szólt: — Való-
drágám, de most me-
lett.

Alisz fölkel és
csak azon járt az e-
is volt ez az álom.

Alisz elment, de
dögölt egy darabig,
nézte a lenyugvó na-
a csodálatos kaland-
és ő is álmodott. Csa-

Először a kis A-
zecskei térdén öss-
váncsi szeme az övé-
hangját, látta, amin-
hogyan incselkedő fü-
káról. Így ült és hal-
venedett körülötte
álomalakjai egyszer-

Lábai előtt me-
les ugrott ki belőle,
paskolta a vizet a n-